

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Co/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117222786
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8117222786.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Anny Ilčinovej v právnej veci žalobcu: R Collectors, s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 50 094 297, zastúpeného Advokátska kancelária RELEVANS, s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanej: H. O., C.. X.X.XXXX, S. W. X, A. Š., o zaplatenie 980,95 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 19Csp/263/2017-54 z 15.10.2018, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok vo výroku o čiastočnom zamietnutí žaloby o úrok z úveru a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie pripustil zmenu žalobcu Poštová banka, a.s., na miesto ktorého vstúpil R Collectors, s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava. Zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 980,95 eur s 5,05 % úrokom z omeškania od 6.1.2015 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Zaviazal žalovanú nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 4 %, ktorých výška bude ustálená samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Vychádzal zo zistenia, že žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 25.7.2014 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 1.000,- eur. Súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky, obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery a sadzobník poplatkov. V zmluve žalobca a žalovaná dojednali výšku úveru 1.000,- eur, výšku úrokovej sadzby 25,12 % p.a., výšku mesačnej splátky 34,- eur bez poistenia, náklady spojené s poistením schopnosti splácať úver 1,50 eur, výšku mesačnej splátky s poistením 35,50 eur, termín splatnosti 1. splátky 15.8.2014, počet splátok 48, periodicitu a termín splatnosti splátky mesačne v 15. deň kalendárneho mesiaca, konečnú splatnosť úveru 15.7.2018, výšku RPMN 28,23 %, priemernú RPMN 49,67 %, celkovú čiastku úveru, ktorú musí žalovaná zaplatiť 1.553,99 eur (úver vo výške 1.100,- eur + celkové náklady spojené s úverom vo výške 553,99 eur). Podľa aktuálneho stavu úveru ku dňu 30.9.2017 žalovaná zaplatila žalobcovi sumu 19,05 eur.

3. Z listu zo dňa 5.1.2015 vyplýva, že žalobca oznámil žalovanej, že dňa 5.1.2015 sa stáva úverová pohľadávka vo výške 1.121,23 eur (istina 980,95 eur, úrok 97,82 eur, poplatky za upomienky 39,46 eur, poistné 3,- eur) predčasne splatnou v celom rozsahu a vyzval žalovanú na uhradenie dlžnej sumy v lehote do 10 dní od doručenia tejto výzvy.

4. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že žalobca a žalovaná uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 1.000,- eur. Z verejne prístupnej internetovej stránky Národnej banky Slovenska, na ktorej sa nachádza aj listina, dokument priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody)

za rok 2014 súd prvej inštancie zistil, že priemerná úroková miera z nových úverov pre domácnosti, spotrebiteľské a ostatné úvery) so splatnosťou od 1 roka do 5 rokov v mesiaci júl 2014 bola 10,68 % (a za celý rok 2014 10,58 %). Z tohto je zrejmé, že úrok 25,12 % ročne dohodnutý medzi účastníkmi zmluvy v danom prípade bol viac ako dvojnásobne vyšší. Súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa jeho neskúsenosť, ľahkomyselnosť, rozrušenie, prípadne slabomyselnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva (zmluva o pôžičke) v časti odplaty neplatná. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavami v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

5. Podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR (napr. 5Cdo/26/2011) pri dojednaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu nato, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Úroková sadzba 25,12 % ročne je podľa názoru súdu neprijateľná a takáto vysoká úroková sadzba nie je odôvodnená ani žiadnymi osobitnými dôvodmi kreditného rizika dlžníka, ani hospodárskou alebo inou situáciou v slovenskej ekonomike.

6. Súd prvej inštancie sa stotožnil aj s právnym názorom Najvyššieho súdu SR vyjadreným v rozhodnutí sp.zn.5Cdo/26/2011 zo dňa 26.4.2012, keď ustálil, že dohodu o výške úrokov v zmluve o úvere nie je možné deliť tak, ako to má na mysli § 41 Občianskeho zákonníka, keď jej obsah tvorí nedeliteľný celok vo vzťahu k ujednaniu o dohodnutej výške úrokov. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné považovať dojednanie o úroku za neplatné v celosti. Nie je možné uzavrieť, že žalobca ako veriteľ by mal nárok na zaplatenie úrokov k nejakej nižšej výške, než vo výške 25,12 %, naopak veriteľ z dôvodu neplatnosti dohody o úroku nemá nárok na zaplatenie žiadneho úroku. Súd prvej inštancie poukázal aj na spotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy, keď v zmysle § 9 ods. 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať výšku úrokovej sadzby, pričom v prípade jej absencie sa poskytnutý spotrebiteľský úver v zmysle § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov, t.j. neprichádza do úvahy zaviazanť spotrebiteľa, v prípade neexistencie dojednaní o úroku v zmluve z dôvodu jej neplatnosti, na platenie akýchkoľvek úrokov.

7. Na základe vyššie uvedeného záveru, keďže dohodu o úrokoch súd prvej inštancie považoval za absolútne neplatnú, žalovaná bola povinná uhradiť žalobcovi len čiastku, ktorú jej právny predchodca žalobcu reálne poskytol a ktorú žalovaná žalobcovi nesplatila, čiže finančné plnenie vo výške 980,95 eur (1.000,- eur - 19,05 eur). Súd prvej inštancie v tejto časti uplatnený nárok považoval za dôvodný a žalovanú zaviazal na zaplatenie tejto sumy a čo do zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

8. Výrok o úrokoch z omeškania odôvodnil ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. s tým, že priznal žalobcovi z nezaplatenej úverovej istiny úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 6.1.2015, t.j. odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru do zaplatenia a nie vo výške 5,15 % ročne zo sumy 980,95 eur od 1.10.2017 do zaplatenia, ako si to uplatnil žalobca a v tejto časti žalobu o úrok z omeškania zamietol.

9. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 2 CSP s tým, že vyhodnotil pomer úspechu a neúspechu sporových strán v konaní tak, že 52 % úspech mal vo veci žalobca a 48 % úspech mala vo veci žalovaná, a preto po zohľadnení rozdielu týchto hodnôt úspechu má žalobca ako úspešnejšia strana nárok na náhradu 4 % trov prvoinštančného konania.

10. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca, a to proti výroku o zamietnutí žaloby o úrok z úveru, ako aj proti súvisiacemu výroku o trovách konania a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alebo rozsudok zmenil a žalobe vyhovel aj pokiaľ ide o úrok z úveru.

11. Odvolanie odôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t.j. že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a ustanovením § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. že súd vec nesprávne právne posúdil.

12. Poukázal na to, že výška úrokovej sadzby dojednaná v bežnej výške pre rok 2014 a pre obdobné produkty bola dojednaná riadne a neodporuje dobrým mravom. Najvyššia prípustná výška odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi sa vypočítava zo súhrmných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk ako dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov, ktoré je možné nájsť na webovom sídle Ministerstva financií Slovenskej republiky.

13. Pre I. štvrťrok roku 2014 bola zistená hodnota váženého priemeru priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov za obdobné typy spotrebiteľských úverov s rovnakou dobou splatnosti 24,68 %. Dvojnásobok tejto hodnoty predstavuje až 49,36 %. Žalobca pri určení výšky úrokov z úveru postupoval v intenciách zákona, a teda i v intenciách dobrých mravov. Výška úrokov ročne 25,12 % je v zákonom limite. Žalobca žalovanú nijako nenútil, aby uzatvorila zmluvu o úvere práve uňho, o výške ročnej úrokovej miery žalovanú informoval pred uzavretím zmluvy o úvere, pričom zo zmluvy o úvere žalovaná videla, že náklady budú vyššie ako priemer na trhu. Predpokladať, že spotrebiteľ si berie úver za okolností, že je v zlej finančnej situácii je prehnané. Spotrebiteľia si spravidla berú úvery na zakúpenie nových zariadení alebo elektroniky, ktoré následne, ak nevedia splácať riešia novými úvermi. Nejde však o nepriaznivú situáciu spotrebiteľov, ale o ich snahu zabezpečiť si vyšší štandard než ten, na ktorý im postačuje ich mesačný príjem. Za tieto skutočnosti banka nezodpovedá. Ak boli v ponuke úvery s nižšími úrokovými sadzbami, žalovaná mala možnosť uzatvoriť zmluvu o úvere pre ňu v tomto výhodnejšiu u inej banky alebo finančnej spoločnosti. Žalobca pri určovaní výšky úveru a ročných nákladov na úver postupoval v intenciách platnej právnej úpravy. Nemožno označiť v rozpore s dobrými mravmi to, čo ukladá samotné právo.

14. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

15. So zreteľom na obsah odvolania žalobcu, v odvolacom konaní bol preskúmaný výrok napadnutého rozsudku, ktorým bola žaloba čiastočne zamietnutá pokiaľ ide o úrok z úveru, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania, a preto ostatné výroky napadnutého rozsudku, t.j. o pripustení zmeny na strane žalobcu, výrok, ktorým bolo žalobe vyhovené, ako aj tá časť zamietavého výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorá sa týka úrokov z omeškania, ktoré odvolaním žalobcu napadnuté neboli, v odvolacom konaní preskúmané neboli a ako také nadobudli právoplatnosť (§ 367 ods. 2 CSP).

16. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že nie sú podmienky pre potvrdenie ani pre zmenu rozsudku, pretože tento bol vydaný na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu a navyiac je aj nepreskúmateľný. Nepreskúmateľnosť tohto rozhodnutia dosahuje intenzitu nesprávneho procesného postupu znemožňujúceho strane (v danom prípade žalobcovi) uskutočňovanie jej procesných práv v takej miere, že tým došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, čo je zároveň dôvodom zrušenia rozhodnutia v zmysle § 398 ods. 1 písm. b) CSP.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

18. V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri

uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis (§ 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu predmetnej úverovej zmluvy).

21. Odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve (§ 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení platnom ku dňu uzavretia predmetnej úverovej zmluvy).

22. Odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok (§ 1 ods. 2 cit. nariadenia vlády).

23. Odplatu podľa odseku 1 tvoria plnenia vyjadrené v

a) percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v percentách za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka,
2. jednorazové plnenie v percentách sa považuje za plnenie za rok,
3. opakujúce sa plnenie v percentách za rok sa považuje za plnenie za rok,

b) peniazoch prepočítavané na percentá zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v peniazoch za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka, vydelené sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,
2. jednorazové plnenie v peniazoch sa vydelené sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,
3. opakujúce sa plnenie v peniazoch za rok sa vydelené sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,

c) percentách z inej sumy, ako je suma zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v percentách za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka a vynásobí sa podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov,
2. jednorazové plnenie v percentách sa vynásobí podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov,
3. opakujúce sa plnenie v percentách za rok sa vynásobí podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov (§ 1 ods. 3 cit. nariadenia vlády).

24. V prejednávanej veci sa súd prvej inštancie neriadil dôsledne citovaným ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ani citovanými ustanoveniami nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Obmedzil sa na zistenie úrokovej miery dohodnutej v predmetnej úverovej zmluve, ktorú porovnal s obvyklými úrokovými mierami (podľa štatistiky NBS) pri poskytovaní spotrebiteľských úverov bankami v rozhodnom období a po zistení rozporu, t. j. značného prevýšenia úrokovej miery dohodnutej v predmetnej úverovej zmluve oproti obvyklej úverovej miere pri spotrebiteľských úveroch konštatoval neplatnosť dohody o úrokoch v danom prípade. Vo svetle vyššie uvedených právnych predpisov však tento postup nie je možné považovať za správny.

25. Súd prvej inštancie pri posudzovaní dojednaného úroku vo výške 25,12 % medzi účastníkmi predmetnej úverovej zmluvy sa riadil judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky - uznesenie NS SR sp.zn. 1MCdo/1/2009 z 31.7.2009 a rozsudok NS SR sp.zn. 5Cdo26/2011 z 26.4.2012, z ktorých nepochybne vyplýva, že úroková sadzba dojednaná v úverovej zmluve, ktorá má charakter spotrebiteľského úveru, nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi, pričom tento rozpor s dobrými mravmi možno konštatovať tam a pri takej úverovej zmluve a úvere na základe nej poskytnutom, kde boli podstatne prekročené úrokové sadzby, ktoré sú poskytované bankami v rovnakom čase, ako v tom, kedy došlo k uzavretiu predmetnej úverovej zmluvy.

26. Súd prvej inštancie konštatoval, že v prejednávanej veci došlo k takémuto podstatnému prekročeniu dohodnutej úrokovej sadzby, nakoľko z webovej stránky Národnej banky Slovenska možno nepochybne zistiť, že priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny predstavovali v roku 2014 10,58 % a dojednaný úrok medzi sporovými stranami v prejednávanej veci vo výške 25,12 %.

27. Tieto zistenia však nie sú zistením najvyššej prípustnej odplaty v zmysle § 53 ods. 6 OZ, a to postupom, ktorý predpokladá § 1 a §1a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Judikatúra, o ktorú sa súd oprel je staršieho dáta a pochádza z obdobia, kedy Občiansky zákonník v ustanovení § 53 ods. 6 zakotvoval skúmanie odplaty obvykle požadovanej na finančnom trhu a nariadenie vlády nedefinovalo najvyššiu mieru odplaty. V tomto zmysle závery súdu prvej inštancie spochybňuje v odvolaní žalobca, ktorý poukazuje na to, že súd sa nezaoberal najvyššou prípustnou odplatom. Tejto argumentácii treba dať za pravdu, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie neďáva odpoveď na postup pri zisťovaní najvyššej prípustnej odplaty v zmysle danej právnej úpravy obsiahnutej o Občianskom zákonníku (účinnnej ku dňu uzavretia predmetnej úverovej zmluvy), a v tom treba vidieť jeho nepreskúmateľnosť, čo zakladá v zmysle vyššie uvedeného dôvodu na zrušenie tohto rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie v napadnutom rozsahu.

28. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie, aby žalobca, na ktorom leží dôkazné bremeno v rovine preukázanie, že neprekročil najvyššiu prípustnú mieru odplaty, tieto svoje tvrdenia náležite preukázal dôslednou analýzou daného úverového vzťahu založenou na aplikácii § 1 a § 1a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorú je potrebné podrobiť kritickému preskúmaniu zo strany súdu prvej inštancie a v prípade pochybností túto verifikovať vyžiadaním si odborného stanoviska od Národnej banky Slovenska tak, aby okolnosti, ako bolo dodržané ustanovenie § 53 ods. 6 OZ v predmetnom úverovom vzťahu, boli nepochybne zistené. V krajnom prípade bude možné vo veci nariadiť na trovy žalobcu aj znalecké dokazovanie za účelom objasnenia týchto podstatných okolností, ak by vykonanie iných (vyššie uvedených) dôkazov nebolo postačujúce. V tomto smere treba konštatovať, že so zreteľom na spotrebiteľský charakter prejednávanej veci nie je súd viazaný návrhmi strán na rozsah dokazovania (§ 295 CSP).

29. Až po takto doplnenom dokazovaní a právnych úvahách bude možné vo veci zákonne rozhodnúť aj o zvyšnej časti predmetu konania.

30. V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).